

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

דעם רבינ'ס משלים

דער בן מלך מיטן גרויסן שטיין

ארויף אזא געדאנק אז איך זאל דיר באפעלן אזא שווערע זאך? צו נעמען א שטיין אזוי ווי עס איז און עס אויפהייבן און ארויפשלעפן? צי וועסטו - מיט דיין גרויס חכמה - קענען טון אזא זאך?

נאר באמת נישט דאס האב איך געמיינט. מיין כונה איז געווען דו זאלסט נעמען א גרויסער שטארקער האק, און זאלסט האקן און צוקנאקן דעם שטיין אויף דינע קליינע שטיקלעך, און אזוי וועסטו עס קענען ארויפנעמען אויבן.

די זעלבע איז ביי עבודת השם, ווען ה' יתברך האט אונז באפוילן: "נשא ללבנו אל כפים אל קל בשמים" - מיר זאלן אויפהייבן אונזער הארץ צום באשעפער. אבער אונזער הארץ איז ווי א שטיין, א פארשטיינערטער הארץ, זייער א גרויסער שווערער שטיין אז מיר קענען עס בשום אופן נישט אויפהייבן צום באשעפער. נאר דורך דעם אז מיר וועלן נעמען א האק און צוברעכן און צוברעקלען דעם שטיינערנעם הארץ נאר דאן וועלן מיר עס קענען אויפהייבן. און דער האק דאס איז דער דיבור - דער רעדן.

ביז דא איז דער משל, און ס'איז פארשטענדליך (והבן).

(חיי מוהר"ן תמ"א)

איינמאל האט דער רבי גערעדט מיט ר יעקב יוסף איבער עבודת ה' - אזוי ווי זיין געווענליכער שטייגער, און ער האט אים דערציילט א משל:

א קעניג האט אוועקגעשיקט זיין זוהן ווייט ער זאל לערנען חכמות.

נאכדעם איז דער זוהן צוריקגעקומען צום קעניג'ס שטוב ווען ער איז געלערנט אין אלע סארט חכמות אזוי ווי עס דארף צו זיין.

איינמאל האט דער קעניג באפוילן זיין זוהן ער זאל נעמען א גרויסן שטיין אזוי ווי א מילשטיין, ער זאל עס נעמען און ארויפטראגן אויפן העכערן שטאק פון זיין הויז. און ווייזט אויס אז דער בן מלך האט נישט געקענט אויפהייבן דעם שטיין ווייל עס איז געווען זייער א גרויסער און שווערער שטיין, און דאס האט זייער געארט דעם בן מלך אז ער קען נישט ערפילן זיין טאטע דער קעניג'ס ווילן.

ביז דער קעניג האט אים שפעטער אנטפלעקט וואס האט ער געצילט דערמיט און האט אים געזאגט: עס קומט דיר דען

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־תוֹרָה מִשְׁנֵי קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ט' - פּוֹן דְּעַר חֲכָם מִיִּטְן תָּם (1)

נַעֲמֵעַן צוֹ אַזּוֹי אַ פֶּרָאסְטִי מְלַאכָה. און עַר הָאָט זִיךְ מִיִּשְׁבֵּי גִוּוּעַן. עַר וועט זִיךְ לָאזִין אויף דְּעַר וועלט. און וועט זִיךְ אַרום קוֹקֵן וואס עַר זָאל טָאן. און עַר אִיז אַרום גִּגְאָנְגֵעַן אִין מַאָרְק. הָאָט עַר דְּעַרזֶעֶהן אַ גְרוֹיִסע בְּרִיקֶע מִיט פִּיר פֶּעַרד מִיט כְּאָמִיטִיס אִיז דוֹרף גִּילֶאפֿן.

הָאָט עַר זִיךְ אָנְגִירופֿין צוֹ דִּי סוּחֶרִים פּוֹן וואַנְעֵט זַענְט אִיר. הָאָבִין זִי אִים גִּיעֵנְפֶּעֶרְט פּוֹן וואַרְשָׁא. וואוּ הִיז פֶּאָרְט אִיר. קִיין וואַרְשָׁא. הָאָט עַר זִי גִיפֶרְעֶגְט. טאַמֶער בַּאדֶאַרְפֶּט אִיר אִיין מִשְׁרֶתִיל. דִּי סוּחֶרִים הָאָבִין גִּיעֵהֵן אַז עַר אִיז אַ קְלוּגֶער יוֹנְג און אַ בְּרִיָּה. אִיז עַר זִי גִיפֶעֶלִין. הָאָבִין זִי אִים מִיט גִינוּמֶען. אִיז עַר גִּיפֶאַרִין מִיט זִי און הָאָט זִי בַאדִינְט אויף דָעם וועג. זִיעַר פִּיין.

ווי עַר אִיז גִיקוּמֶען קִיין וואַרְשָׁא מַחֲמַת עַר אִיז גִיוּוּעַן אַ בַּר הַבְּנָה. הָאָט עַר זִיךְ מִיִּשְׁבֵּי גִוּוּעַן. אַז אִיךְ בִּין שׁוֹיִן אִין וואַרְשָׁא. נָאךְ וואס זָאל אִיךְ מִיךְ הַאַלְטִין בִּי דִּי סוּחֶרִים. טאַמֶער אִיז דָא אַ בֶּעסֶער אָרְט פּוֹן זִי. לָאָם אִיךְ גִיין זוכִין. וועל אִיךְ זַעֵהֵן.

און עַר אִיז גִּגְאָנְגֵעַן אִין מַאָרְק. און עַר הָאָט אָנְגִיהוֹיבִין צוֹ קְלֶעֶרִין און נָאךְ צוֹ פֶּרְעֶגִין אויף דִּי מַעֲנִטְשֵׁן וואס זִי הָאָבִין אִים גִּיבֶראכְט. און אויב סָע אִיז דָא אִיין בֶּעסֶער אָרְט פּוֹן זִי. הָאָט מֶען אִים גִיעֵנְפֶּעֶרְט. אַז דִּי לִיט (וואס זִי הָאָבִין אִים אַהֶער גִיבֶראכְט) זַענֶען עַרְלִיכֶע לִיט. און סָע גוט בִּי זִי צוֹ זִיין נָאר מַחֲמַת דָעם אִיז זִיעַר שְׁווער בִּי זִי צוֹ זִיין.

מַעֲשֵׂה אַמָּאל זַענֶען גִיוּוּעַן צוֹוִי בַעֲלֵי בַתִּים אִין אִיין שְׁטָאָט. און זִי הָאָבִין גִיהָאָט גְרוֹיס עֲשִׁירוֹת. און הָאָבִין גִיהָאָט גְרוֹיסע הִיזֶער.

דִּי צוֹוִי בַעֲלֵי בַתִּים הָאָבִין גִיהָאָט צוֹוִי זִין. דִּיהִינּוּ אִיטְלִיכֶער הָאָט גִיהָאָט אִיין זון. דִּי צוֹוִי קִינְדֶער הָאָבִין בִּיידֶע גִילֶעֶרִינְט אִין אִיין חֶדֶר. און אִינְעֶער פּוֹן זִי אִיז גִיוּוּעַן אַ חֲכָם און אִינְעֶער אִיז גִיוּוּעַן אַ תָּם. (ניט עַר אִיז גִיוּוּעַן אַ נָאר. נָאר זִיין שְׁכָל אִיז גִיוּוּעַן פֶּרָאסְטִי אַן חֲכָמוֹת) און דִּי צוֹוִי קִינְדֶער הָאָבִין זִיךְ זִיעַר לִיב גִיהָאָט. כְּאִטְשֶׁע אִינְעֶער אִיז גִיוּוּעַן אַ חֲכָם און דְּעַר אַנְדֶּערֶער אִיז גִיוּוּעַן אַ תָּם און זִיין שְׁכָל אִיז פֶּרָאסְטִי גִיוּוּעַן. פּוֹן דְּעֶסֶט וועגִין הָאָבִין זִיךְ זִיךְ פֶּאָרְט זִיעַר לִיב גִיהָאָט.

אִין אַ צִיט אַרום. הָאָבֶען אָן גִיהוֹיבִין דִּי בִיידֶע בַעֲלֵי בַתִּים אָרַאפּ צוֹ גִיין. פּוֹן זִיעַר עֲשִׁירוֹת. און זַענֶען אַלְץ אָרַאפּ מְטָה מְטָה. בִּיז זִי הָאָבִין גָאָר אָן גִיוואוֹירֵן און זִי זַענֶען גִיוואוֹרִין אָרִימֶע לִיט. און סָע אִיז זִי מֶער נִיט גִיבֶלִיבֵן נָאר זִיעַרֶע הִיזֶער. און דִּי קִינְדֶער הָאָבִין אָנְגִיהוֹיבִין אונְטֶער צוֹ וואַקְסִין. הָאָבִין דִּי בַעֲלֵי בַתִּים גִיזאַגְט צוֹ דִּי קִינְדֶער. מִיר הָאָבִין נִיט צוֹ צַאֲלִין פֶּאָר אִיךְ. מִיר קענֶען נִיט הַאַלְטִין אִיךְ. טוט אִיךְ וואס אִיר וועט קענֶען. אִיז גִּגְאָנְגֵעַן דְּעַר תָּם און הָאָט זִיךְ גִילֶעֶרִינְט שׁוֹסְטֶעֶרִי.

דְּעַר חֲכָם אִיז גִיוּוּעַן אַ בַּר הַבְּנָה (פֶּלוּמֶר אַ קְלוּגֶער אַ פֶּרָשְׁטֶאנְדִיקֶער מַעֲנִטְשֵׁ) הָאָט עַר נִיט גִיוואַלְט זִיךְ

מחמת זייער משא ומתן איז זייער אין ווייטע ערטער.

דערווייל איז ער גיגאנגען און ער האט דערזעהן גיוועלב משתתים. ווי זיי זענען גיגאנגען אין מארק. און זיי זענען גיגאנגען אזוי ווי זייער שטייגער איז. מיט זייערע חן. מיט זייערע היטלעך און מיט די שפיציקע שיד און מיט די איבריקע חן. וואס זיי האבן אין זייער גאנג. און ווי זיי גייען אנגיטאן.

און ער איז גיווען א בר הבנה און א קלוגער יונג. איז אים די זאך זייער גיפעלין מחמת סע איז א שיינע זאך. און סע איז אין דער היים אויף איין ארט. איז ער גיגאנגען צו די מענטשן וואס זיי האבן אים גיבראכט. און האט זיי אפגיידאנקט. און האט צו זיי גיזאגט. אז סע פאר אים ניט גוט ביי זיי צו זיין. און דאס וואס זי האבן אים גיפירט אהער דערפאר האט ער זיי באדינט אויף דעם וועג.

און ער איז גיגאנגען און האט זיך גישטעלט ביי א בעל הבית. און דער סדר פון די משתתים. אז פריר מוז מען זיין איין אונטער משתת. און מען מוז טאן שווערע ארבעט. און מנעמט ווייניג שכירות. דערנאך ווערט מען ערשט איין אייבער משתת.

האט דער בעל הבית גיטאן מיט אים שווערע ארבעט. און פלעגט אים שיקן צו שרות ער זאל טראגן סחורה אזוי ווי דער סדר איז פון משתתים. וואס זי טראגן גיוואנט אויף דעם עלנבויגין. איז אויף אים זייער שווער גיווען די ארבעט. אמאל האט ער באדארפט ארויף גיין מיט דער סחורה.

אויף א הויכן גארין. איז די ארבעט אויף אים שווער גיווען.

האט ער זיך מיישב גיווען. ווארין ער איז זיך גיווען א פילוסוף א בר הבנה. וואס טויג מיר די ארבעט. דער עיקר איז זיך נאר פון דעם תכלית וועגין. אז איך זאל קענען חתונה האבן און זאל מיר קענען מפרנס זיין. איך באדארף נאך דרויף ניט צו קוקין. דרויף וועט צייט זיין שפעטער. דערווייל. וועל איך מיר בעסער אויס זיין א וועלט. און וועל אנקוקין מדינות.

איז ער גיגאנגען אין מארק. און האט גיזעהן סע פארין סוחרים אויף א גרויסער בריקע. האט ער זי גיפרעגט. וואו היין פארט איר. האבען זיי גיענפערט. קיין לאגורנא. האט ער זיי גיפרעגט וועט איר מיך נעמען אהין. האבען זיי אים גענפערט. יוא.

האבען זיי אים גינומען אהין. פון דארט האט ער זיך אוועק גילאזט קיין אטליא. פון אטליא האט ער זיך ווייטער גילאזט קיין שפאניא. דערווייל זענען אוועק גיגאנגען כמה יארין. און ער איז גיווארין נאך מער חכם. מחמת ער איז גיווען אין אסאך מדינות.

לאמיר זיין פאר הערן

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (1)

1. פארוואס איז געפעלן פאר דעם חכם, גוועלב (סחורה) משרתים?

- ווייל זיי זענען געגאנגען מיט זייערע חן, און עס איז א שיינע זאך.
 - עס איז אין דער היים, אויף איין ארט.
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג.
2. עס איז געווען שווער פארן חכם די ארבעט?
- נאכן ארבעטן א פאר שעה איז אים געווארן שווער.
 - ניין.
 - יא.

3. אוואו איז געפארן דער חכם נאכדעם?

- צו איטליא, און פון דארט צו שפאניא און פון דארט צו לאגורנא.
- צו שפאניא, און פון דארט צו איטליא און פון דארט צו לאגורנא.
- צו לאגורנא, און פון דארט צו איטליא און פון דארט צו שפאניא.

4. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?

- יא
- ניין
- א חלק

5. וואס איז דער תם געווען?

- א נאר.
- ער פארשטייט נישט א ענין.
- זיין שכל איז געווען פראסט, אן חכמות.

6. דעם חכם מיטן תם האבן זאך ליב געהאט?

- ניין.
- זיי האבן זיך זייער ליב געהאט.
- זיי האבן זיך ליב געהאט.

7. וואס איז געבליבן פונעם גאנצען פארמעגן פון זייערע עלטערן?

- נאר זייערע הייזער.
- נאר זייער פערד און וואגן.
- זיי זענען געבליבן אן גארנישט.

8. פארוואס האט דער חכם נישט געוואלט לערנען שוסטעריי?

- ווייל עס איז גאר א שווערע ארבעט.
- ווייל עס איז א פראסטי מלאכה.
- ווייל מימאכט נישט גענוג פרנסה פון שוסטעריי.

9. וואו אהין איז דער חכם געפארן די ערשטע?

- צו איטליא.
- צו שפאניא.
- צו ווארשא.

און ער איז פול גיווען מיט שמחה און פרייד און לוסטיק תמיד

טיפער געטראכט

אויף וועמען שטייט "פשוט"? אויף וועמען שטייט "משוטט"?
ביי וועלכע מדינות איז געווען דער חכם?

תשובות אויף מעשה ח' דער רב און דער בן יחיד

אויב זעט מען ביי די מעשה אז - לדור בעליה הוא טוב יותר לעבודות הבורא מלדור בבית תחתון. (המידות, בית)?

דער בן יחיד פלעגט צו זיצן אויף איין איבער שטיבל און האט גילערנט ...

דעם רבינ'ס אעסיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לוסער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס'ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com